

У 1974 році молодого, перспективного доктора наук Р.І.Сіліна Міністерство вищої та середньої освіти України направляє ректором Технологічного інституту побутового обслуговування у м. Хмельницький. Вуз тоді був зовсім ще молодий (йому не було і 10 років); але перспективний, на той час єдиний в Україні з даного напрямку.

ВІРА У МОЛОДІ СИЛИ

Далекоглядність молодого ректора, що взяв курс на широкомасштабну розбудову матеріальної бази вищого навчального закладу, сповна можливостями тільки у наш час. А в ті роки - 70-ті, 80-ті - ректор став одночасно і штабом грандіозного будівництва: 4-й навчальний корпус, бібліотека, спортивний корпус, 4-й і 5-й гуртожитки, корпус виробничої бази - це неповний перелік об'єктів, які були побудовані під безпосереднім керівництвом і постійним контролем Радомира Сіліна. Вузівські студентські будівельні загони, студентські почини зразка "Свій дім - своїми руками" протягом багатьох років відчували схвалення та підтримку ректора.

Але більш важливою справою він вважав формування єдиного, відданого справи, творчого науково-педагогічного колективу вищого навчального закладу. "І все-таки кадри вирішують все", - полюбляв повторювати ректор своїм підлеглим добре відомий вислів. І вимагав від них постійного творчого і професійного зростання, послугуючи при цьому і сувору вимогливість, і всебічну підтримку тим, хто пішов працює у галузі науки.

25 років тому Радомир Іванович був першим доктором наук, який прийшов у стіни нашого вузу. А на сьогодні докторські дисертації захистили 28 викладачів вищого навчального закладу, 5 із них - власні випускники, в тому числі і автор цих рядків, який став доктором наук лише завдяки вимогливості і наполегливості Радомира Івановича, за що йому сьогодні дуже вдячний. Університет має власну аспірантуру, дві спеціалізовані ради із захисту кандидатських, одну раду з захисту докторських дисертацій. Більше 120 його викладачів захистили кандидатські дисертації. Як часто говорить Радомир Іванович, "запрошувати дійсно висококласних спеціалістів необхідно, адже вони вносять елементи свіжих ідей зі сторони, але потрібно орієнтуватись на свої сили і виховувати власні кадри." Це йому вдається з максимальною ефективністю.

Одна із його характерних рис - це віра в молоді сили, нові ідеї: студентські будівельні загони чи наукові пошуки з програми TACIS, студентський театр естрадних мініатюр, вихід закладу в Internet, студентський будинок моделей. Якщо пропозиція цікава, перспективна і може принести користь і славу університету - будьте впевнені - вона отримає підтримку Р.Сіліна.

Особливо треба відзначити організаторський талант ректора в процесі формування професорсько-викладацького складу вузу і його мобілізуючі здібності в період підготовки до акредитації вищого навчального закладу для отримання статусу університету. У таких людей, як Радомир Іванович, принципі: якщо штурмувати, то тільки вершини, якщо ставити завдання - то реальні, якщо приймати рішення - то їх обов'язково виконувати, якщо робити справу - то якісно, якщо створювати університет - то найкращий у світі. Він докладав багато зусиль для того, щоб з університету виходили гармонійно розвинені та освічені люди, дійсно висококваліфіковані спеціалісти. Саме з його ініціативи в університеті організований гуманітарно-педагогічний факультет, відкриваються нові спеціальності, створюються нові кафедри. На певному

етапі становлення вузу стає акрив важливою проблема забезпечення навчального процесу і наукових досліджень сучасною комп'ютерною технікою. І тут Радомир Сілін приймає ще у 1990 році мудре і далекоглядне рішення про співпрацю з представниками фірми "Digital" в Україні і придбання на пільгових умовах їхньої комп'ютерної техніки. Це дозволило сьогодні нашому університету стати одним із перших вищих навчальних закладів, який вийшов у Internet, створив один із кращих серед вузів України інформаційно-комп'ютерний центр, потужну мережу навчальних комп'ютерних систем тощо.

Ректор сприяє будь-яким спробам деканів, завідувачів кафедрами розширювати міжнародні зв'язки, обмінюватися досвідом, вивчати іноземні мови тощо. Він сам вільно володіє англійською мовою і спілкується при численних зустрічах з іноземцями без перекладача. Під його загальною редакцією, при самостійному перекладі з англійської, в Україні вийшли дві книги професора університету Мічигана (США) Роберта Коупа з проблем тотального менеджменту і стратегічного планування. Професор Р.Коуп приїздив у нашу країну з дружнім візитом і читав лекції в нашому

університеті, гостював у Радомира Івановича. Тепер Сілін з України і Коуп з Америки дружать сім'ями, вони стали інтернаціональними братами. Зараз Сілін разом з Коупом працюють над спільною книгою з проблем підвищення прибутковості підприємств малого бізнесу, яких чимало в освіті.

Взагалі, важко перерахувати всі значні справи, ідеї, отримані практичні результати та визначні події, які відбулися більше, ніж за 26 років перебування Р.Сіліна на посаді ректора престижного вищого навчального закладу Хмельниччини. Адже все, чого досяг вищий навчальний заклад за останні 26 років, пов'язане з його ім'ям.

Взагалі Хмельницький - то особлива сторінка його життєвої біографії. Разом з колегами пройшов нелегкий шлях становлення вищого учбового закладу, тут прочитані студентам тисячі лекцій, зроблені наукові відкриття і сотні доповідей, значна кількість часу віддана адміністративній, депутатській та іншій громадській роботі. Тут прожита третина життя. Виросли діти, народилися онуки. Син Святослав живе і працює у Хмельницькому. В нашому місті закінчила рідний інститут дочка Ольга і поїхала на навчання до аспірантури у столицю, там успішно захистила кандидатську дисертацію. В минулому році Радомир Іванович був визнаний

Почесним громадянином міста Хмельницького, Людиною року, а Кембриджський міжнародний біографічний Центр (Англія) включив його до книги "Людина тисячоліття". Таким чином, у нашому місті адало складалася його організацька, наукова і педагогічна доля.

Обов'язково потрібно згадати одну важливу рису Радомира Івановича: його велику повагу до людей, ввічливість, високу інтелігентність. Можливо, завдяки моральному клімату, який іде від кабінету ректора, впродовж багатьох років зберігається зворовий, майже безконфліктний клімат в колективі університету.

Радомир Іванович є генератором оригінальних ідей, які сприяють постійному зростанню позитивного іміджу та авторитету вузу. Він любить свій університет, поважає і цінує хороших студентів і викладачів, радіє їх досягненням у навчанні, науці, професійному і духовному зростанні, спорті.

І найкращим дарунком йому до 70-ліття, на мою думку, буде наше прагнення колективними зусиллями робити все, щоб університет став найкращим у світі.

М.ВОЙНАРЕНКО,
професор